

Koberské ROZHLEDY

32. ročník | číslo 2 | červen 2025 | koberský občasník

V tomto čísle najdete:

str. 3	Sběrný dvůr
str. 12-13	Informace ze školy a školky
str. 18-20	akce

Vážení spoluobčané, jaro nám uteklo jako voda, léto je za dveřmi, vrcholí období maturit a vy co máte děti, už určitě plánujete, jak pokrýt prázdniny bez školy a školky. Máme za sebou spoustu akcí a také mnoho událostí před sebou. Co nevidět zde máme Sjezd rodáků a já vás chci ještě jednou za obec pozvat na jednotlivé části v programu, ale také na nedělní průvod, který projde obcí a jak bývalo v minulosti zvykem, nebude chybět hudební doprovod. Zastoupeny budou také zájmové organizace, působící v obci, krojování, hosté a nesmíte chybět vy, občané naší krásné obce!!

V minulém vydání jsem psal o nutné rekonstrukci plynové kotelny v ZŠ a MŠ. Od té doby proběhlo výběrové řízení v režimu veřejné zakázky a na posledním zasedání zastupitelstva jsme vybrali vítězného uchazeče. Ten, vůči prvotním předpokladům, nabídl o 300 tis. Kč nižší cenu. Smlouva je již uzavřena a realizace bude probíhat přes prázdniny. Podařilo se nám také uspět s žádostí podanou na Místní akční skupinu Slavkovské bojiště, kde jsme získali dotaci ve výši 300 tis. Kč na pořízení zidlí do nové Sokolovny!! Na zastupitelstvu jsme také upravovali pravidla pronájmu Sokolovny a zasedací místnosti na obecním úřadě. Každý nájemce měl totiž jiné představy o tom, kolik dnů trvá víkend. Je stanoven nový ceník pronájmů. Jelikož se nikdo nepřihlásil na konkurz na správcování Sokolovny, dohodli jsme se s panem Stanislavem Sedlákem, který bude mít správu této budovy v kompetenci. Rezervace pronájmu bude probíhat obdobně jako u zasedací místnosti, tedy na obecním úřadě.

Co nás aktuálně trápí, je změna legislativy týkající se pálení odpadu ze zahrádek. Kontejner u fotbalového hřiště je hned plný, i když se někteří spoluobčané snaží a větve stříhají na menší kousky. Jen pro vaši představu, vývoz jednoho takového kontejneru společností RESPONO, stojí obec 9.300 Kč, kdy jen doprava z této částky činí 5.200 Kč. Proto jsme se rozhodli najít vhodné místo v obci, kde bude možné větve ukládat. My pak jednou za čas

přivezeme štěpkovač, větve se podrtí a vyrobená štěpka bude volně k rozebrání. To však bude mít pravidla a funkční to bude pouze do doby, dokud se lidé budou chovat jako lidé a nebudou sem ukládat nic jiného, než větve. Tráva a drobný odpad ze zahrádek, bude dále patřit do hnědých popelnic, či do velkoobjemového kontejneru u hřiště. V rámci obcí okolo města Slavkova, zvažujeme pronájem nevyužívané kompostárny v e Slavkově u Brna, v kopci na Velešovice. Nyní propočítáváme náklady a zjišťujeme podmínky provozu. Množství zeleného odpadu by také měly snížit kompostéry, které obec dostala z dotací a mezi vás rozdala 100 kusů. Většina domácností je kompostérem vybavena již z předešlé dotace. Informovali jsme také o novém systému odpadového hospodářství. Nové barevné popelnice již máme v Koberčicích a předběžně v září je budeme předávat domácnostem. Musí se ještě očipovat a systém jednotlivých vývozu má fungovat od října.

Od 1. 5. 2025 máme nového provozovatele S-clubu, kterým je Lucie Krásná. Jsem rád, že našla chuť a hospůdka v Koberčicích zůstane v provozu. Ať se daří, hodně vytočených piv a spokojených zákazníků!! Poděkování patří také manželům Culkovým, kteří se na provozu podíleli doposud.

Jsem moc rád, za hojnou účast na slavnostním otevření zrekonstruované Sokolovny a vesměs pozitivní ohlasy. Věřím, že tento objekt bude po letech opět využíván, pro různé kulturní akce a vydrží i dalším generacím. Ještě jednou díky všem, kteří tuto rekonstrukci podporovali a napomáhali jí!! Závěrem bych vám chtěl popřát poklidný zbytek školního roku, samá krásná vysvědčení vašich ratolestí a užijte si letní prázdniny!! Budu se s vámi těšit na viděnou, ať už v rámci Sjezdu rodáků, tradičních krojovaných hodů nebo jiných kulturních akcí v naší obci!!

Mějte se fajn!!

Roman Hanák,
starosta obce

Vážení občané,
RESPONO, a.s. a ResponoCom s.r.o. provozují celkem 9 sběrných dvorů. Prostřednictvím sběrných dvorů předávají občané a firmy stále více odpadu k likvidaci. Denní kapacita jednotlivých zařízení je ale omezená.

Dovolujeme si vás požádat o spolupráci při odezdání vašeho odpadu na sběrné dvory provozované RESPONO, a.s., aby byl chod provozu zařízení plynulý.

Apelujeme zejména na to, abyste využívali sběrné dvory spíše na menší množství odpadu, a to maximálně na vozík za auto. Před předáním odpadu je nutné se nahlásit u správce sběrného dvora a předložit občanský průkaz, a to z toho důvodu, abychom si zaznamenali vaše identifikační údaje (jméno a zejména trvalé bydliště). Většina obcí má se spol. RESPONO, a.s. uzavřenou smlouvu a občané těchto obcí mohou některé odpady (vyjma stavebního odpadu) odezdat zdarma.

Dále je téměř nutností, abyste na sběrný dvůr přijeli s odpadem, který je předem roztríděný a rozložený (starý nábytek). Není možné odpad třídit a rozkládat až na místě ve sběrném dvoře před kontejnery. Velmi to chod při odezdání odpadu zpomaluje a komplikuje.

Na sběrných dvorech máme k dispozici jen omezené množství kontejnerů, které je možné v jeden den naplnit. Žádáme vás, abyste na sběrný dvůr vozili jen omezené množství bioodpadu a snažili se využívat zejména vaše kompostéry, které jste od obce dostali zdarma, nebo sběrné nádoby určené ke shromažďování bioodpadu na obci. Pokud máte větší množství odpadu, objednejte si, prosím, kontejnerovou dopravu.

Sběrné dvory provozované RESPONO, a.s. nepřijímají ořezané stromy a větve s větším průměrem než 2 cm a dále pařezy stromů. Nejedná se totiž o biologicky rozložitelný odpad (kat. č. odpadu 20 02 01), ale o odpad kat. č. 20 01 38 Dřevo neuvedené pod číslem 20 01 37 (zařazení odpadu je dle přílohy č. 1 Vyhlášky č. 8/2021 Sb. o katalogu odpadů).

Velmi důležité je rovněž uposlechnout pokynů obsluhy sběrného dvora, do kterého kontejneru odpad odložit.

DESATERO pravidel využívání sběrného dvora:

1. Registrace a předložení občanského průkazu správci sběrného dvora
2. Uposlechnout obsluhu sběrného dvora
3. Vhodit odpad do nádoby, která je k tomu určená
4. Netřídit odpad u kontejnerů
5. Nevykládat odpad mimo nádoby
6. Přivést jen omezené množství odpadu
7. Starý nábytek rozložit předem
8. Vložit odpad do kontejneru vlastními silami
9. Být trpělivý a slušný
10. Když si nevíš rady, zeptej se obsluhy

Dovolujeme si Vás požádat o dodržování těchto pravidel, protože za vámi čeká řada dalších občanů, kteří jsou netrpěliví a rovněž chtějí svůj odpad na sběrný dvůr odložit.

Děkujeme a těšíme se na Vaši návštěvu, RESPONO, a.s.

Obec Kobeřice u Brna Vás zve na VI. Sjezd rodáků, ve dnech 20.-22. 6. 2025

Pátek 20. 6. 2025

20:00 **Posezení při cimbálu na návsi**
- hraje CM Dur

Sobota 21. 6. 2025

9:30 **Budíček**

9:45 **Slavnostní zahájení**
- přivítání a projev starosty obce
- vystoupení místního pěveckého sboru Hlahol

10:30 **Ekumenická bohoslužba (na návsi)**

10:00-16:00 **Výstava mysliveckého spolku**
(Sokolovna)

Výstava TJ SOKOL (Sokolovna)

Sestřih z předešlých Sjezdů rodáků
(Sokolovna)

Možnost zakoupení upomínkových předmětů a publikací (Sokolovna)

· Ukázka hasičské techniky

13:30-15:30 **Prohlídka kostela sv. Jiljí a Husova sboru**

14:00 **1. komentovaná prohlídka Základní a Mateřské školy**

14:30 **2. komentovaná prohlídka Základní a Mateřské školy**

16:00 **Dětské odpoledne** (fotbalové hřiště)
- přehlídka složek IZS
- vystoupení taneční skupiny B-fresh

20:00 **Koncert** (fotbalové hřiště)
- hraje rocková kapela Zelená pára

Neděle 22. 6. 2025

Od 9:00 **Možnost projížďky koňským spřežením**
nutná rezervace do 18. 6. 2025 do 12:00 hodin
rezervace: podatelna@kobericeubrna.cz

13:00 **Slavnostní průvod obcí**

15:00 **Program na návsi**

- vystoupení dětí z MŠ
- vystoupení žáků ze ZŠ
- vystoupení žáků ZUŠ
- předtančení Moravské besedy
- k tanci i poslechu hraje dechová hudba Voděnka

Pozvánky na VI. sjezd rodáků

V souvislosti s pořádáním VI. sjezdu rodáků jsou obcí připraveny v digitální formě oficiální pozvánky s programem, které naleznete ke stažení na webových stránkách obce. Jestliže si vzpomenete na rodáky, své blízké, přátele a sousedy, kteří již v Kobeřicích nežijí a které

byste spolu s námi při této příležitosti přivítali v naší obci a znovu se tak mohli osobně setkat, neváhejte tyto pozvánky s programem použít. V kanceláři OÚ si je můžete také převzít v tištěné podobě.

Mrtvým na paměť, živým na posilu...

V Koberských rozhledech se vždy našlo místo pro okénko do historie. Ať se jednalo o osobní vzpomínku na události, lidi i osobnosti nebo vyznání k domovině. Byli bychom velice rádi, kdyby každý, kdo uzná za vhodné, přispěl k zachování historie obce a osudů jejich obyvatel nebo zvětšil své vzpomínky. I subjektivní pohled má svou hodnotu. Autor přispěje k osvětě, Koberské rozhledy to zaznamenají a čtenář to jistě ocení. Shodou okolností se mi dostaly do rukou doklady týkající se koberské kampeličky.

Petr Baják

Kampelička v Kobeřicích

Níže si připomeneme dobový rámeček, historii vzniku a fungování kampeličky v Koberčicích od roku 1903. Zajímavý je i životní osud jednoho ze zakladatelů koberské kampeličky Karla Formánka (1867- 1952) v jeho osobitěm podání, které sám sepsal ve svých 79 letech v dopise pro své blízké, děti od švagra a švagrové, kobeřáky usdlé v Texasu po roce 1904.

Kampeličky a raiffeisenky

Hospodaření na půdě a s tím související vesnická řemesla byla fatálně odkázána na rozmory počasí. Když není úroda, není živobytí. Také každá špatná životní situace, požár, nemoci lidí i dobytka, vojny a jiná neštěstí končily v době bez sociálních jistot osudově pro celou rodinu. Postižení hospodáři se stávali snadnou kořistí lichvářů a jiných spekulantů. Zpravidla po nesplacení vysoce úročené půjčky přicházeli o půdu i střechu nad hlavou. To byla velká brzda v rozvoji prosperity venkova.

V českém prostředí se tímto problémem zabýval František Cyril Kampelík (1805-1872) český lékař, národní buditel, spisovatel. Už roku 1856 napsal práci o budování venkovských družstevních záložeh a roku 1861 ji vydal pod názvem „Spořitelny po farských kollaturách orbě, řemeslu ze svízělů pomohou“. Publikace nevyňkala systematickostí, byla v ní spousta nejasností a často i rozporů. Autor v ní však přesně vystihl palčivý problém tehdejšího venkova, kterým byla neexistence finančních ústavů na podporu zemědělství. Přes veškerou snahu se Kampelíkovy myšlenky nesetkaly s velkým ohlasem a nenašly na venkově porozumění. Sedláci i drobní řemeslníci se raději drželi svých úspor a do riskantního sousedského podniku se pouštět nechtěli.

V německém prostředí se zajímal o podnikání v zemědělství a o podmínky peněžních úvěrů pro malé zemědělce Friedrich Wilhelm Raiffeisen (1818–1888), německý starosta a reformátor. Roku 1862 přišel s velmi prostým řešením. Založil v Anhausenu první Zápůjční pokladní spolek, který sdružoval pouze malou skupinu lidí. Jednalo se o spolek pro obce od 600 do 2 000 obyvatel.

Raiffeisen postavil fungování spolku na poznatku, že se lidé v obci znají, spolupracují spolu a důvěřují si. Každý člen pokladního spolku ručil veškerým svým majetkem za dluhy své i všech ostatních členů. Proto si své členy pokladní spolky vybíraly také podle morálního charakteru a zá-půjčky poskytovaly až po posouzení prospěšnosti. Podíly ze zisku v podstatě neexistovaly, jelikož zisky sloužily jako rezerva. Práce v pokladním spolku byla dobrovolná. Fungovalo to spolehlivě a šířilo se to do všech světových stran.

V polovině 90. let 19. století pracovalo už i v rakouském mocnářství podle systému Raiffeisen více než 600 ústavů, nejprve v německém pohraničí. V národnostně českém prostředí raiffeisenky zpočátku opět nevyvolávaly žádné nadšení. Jejich největší rozmach však přišel po roce 1900, kdy se u nás také poprvé objevil název kampelička na počest výše uvedeného českého buditele Františka Cyrila Kampelíka. Kampelička nebo také raiffeisenka je tedy lidové označením pro spořitelni a záložní spolek neboli družstevní záložnu.

Spořitelni a záloženský spolek v Koberžicích

Takový byl oficiální název koberžské kampeličky, pro někoho raiffeisenky. Vznikla v roce 1903, kdy podmínky spolku podepsalo a vstupní podíl vložilo 113 členů. Předcházet musela léta dozrávání k tomuto kroku. Velkou roli jistě hrála situace v okolí, zejména ve Slavkově, kde již v roce 1863 byla zřízena Občanská záložna (první Občanská záložna na Moravě byla zřízena v Přerově v roce 1861) a také nadšení obecních autorit, rolníků, dobrých hospodářů, starosty, učitelů, radních. Spolek byl založen s úmyslem podpořit prosperitu obce a obyvatelstva, spojení lidu a poskytnutí levného úvěru. Na ustavující první valné hromadě byly schváleny universální stanovy spolku a dle nich zvoleni starosta spolku, náměstek stanov,

tři přísedící a pokladník. Pro výkon úřadu byla určena a vybavena místnost, zřejmě na tehdejší radnici (nyní Husův sbor), kde byste tehdy našli jen stůl, pár židlí a trezor. Administrativní práci vykonávali členové zdarma, pouze pokladník, který zapisoval příjmy a výdaje a připravoval jejich přehled, dostával na konci roku skromnou odměnu. Kampelička byla členem Ústřední jednoty hospodářských družstev.

Vedla si velmi dobře. Stoupal počet členů i její obrat. Lidé si její prospěšnost uvědomovali a pochvalovali si ji. Dle obecní kroniky se: „stala životní tepnou naší obce.“

Léta 1903

byl počet členů 113 a roční obrat 63 657 Kč.

Léta 1920

byl počet členů 185 a roční obrat 1 268 709 Kč.

Léta 1922

byl počet členů 197 a roční obrat 1 319 569 Kč.

Léta 1928

roční obrat přes 2 miliony Kč.

Spořitelni a záloženský spolek v Koberžicích byl „zapsané společenstvo s neomezeným ručením“. Proto zde byla bezpečná 100% jistota vkladů = neomezené ručení, ale i za úvěr ručil člen celým svým majetkem. Dle universálních stanov byl úvěr krátkodobý, nejvýše na čtyři roky (výpomoc v hospodářství). Směl dosáhnout nejvýše 50.000 Kč. Spolek byl nevýdělečný, rozpětí mezi úrokem z vkladů a zápůjček činil nanejvýš 1,5 %. I tak spolek prosperoval a vydělával na své aktivity.

Činnost spolku nezahrnovala od samého počátku pouze výhodné finanční služby, nýbrž také vyvíjel čilou, pro své členy velmi příjemnou, obchodní aktivitu. Sloužil pro levný velkoobchodní nákup hospodářských strojů a dalších potřeb (uhlí, umělá hnojiva, zušlechtěné osivo, ušlechtilá zvířata: obecní býk, kozel a kanec...). Zakoupil několik hospodářských strojů, které za mírný poplatek půjčoval všem členům. To však s postupem času vyžadovalo přiměřené, samostatné, uzamykatelné prostory.

Kampelička č.p. 55

Valná hromada rozhodla o pořízení vlastní budovy. Dne 11.března 1931 schválilo obecní zastupitelstvo prodej pozemku vedle radni-

i obce. V dohodnutém režimu si zde půjčovali peníze i místní spolky. Za všechny obětavé činovníky musíme jmenovat Karla Formánka a Karla Vystavila, kteří zůstali ve vzpomínkách pamětníků. Snad se někdy dozvíme více.

V době okupace došlo k transformaci struktury kampeliček a pak po komunistickém převratu byly kampeličky, spořitelny a záložny v 50. letech 20. století sloučeny pod Českou státní spořitelnu. Ta svou pobočku později v Kobeřicích zrušila/převvedla do Slavkova. Budova kampeličky se 4.7.1962 stala obecním majetkem, byla udržována pro skladové potřeby a postupně chátrala. Až v roce 1994 přistoupila obec k zásadní rekonstrukci budovy kampeličky. Tu provedla firma DURIT s.r.o. Ing. Lud'ka Urbana celkovým nákladem 747 000 Kč, stavební dozor vykonal p. Josef Malafa. V roce 2004 proběhla úprava dvora, v roce 2006 další rekonstrukce zejména fasády a předzahrádky a v roce 2014 výměna střechy.

ce. Po odkupu Spořitelni a záloženský spolek v Kobeřicích nákladem 40 000 Kč nechal přestavět pro své potřeby tam stojící dům č.p.55. Hned roku 1932 proběhlo stěhování a od té doby stojí Kampelička vedle radnice. Dlouhá léta sloužila svému účelu ku prospěchu obyvatelstva

Od roku 1995 zde byla postupně umístěna knihovna, kadeřnický salon a obchod se smíšeným zbožím, který je zde doposud. Dvůr a přilehlá hospodářská stavení poskytují zázemí komunálnímu hospodářství.

Karel Formánek

(1867-1952), pokladník a starosta kampeličky v Kobeřicích

V obecní kronice z roku 1924 nalezneme zápis, kdy je za „duši vedení kampeličky“ označen pokladník Karel Formánek, rolník v Kobeřicích č.p.143. Ten byl v centru dění po celý čas. V úřadovně kampeličky i mimo ni vykonával v zájmu spolku, jeho členů a tím celé obce mnoho dobrého.

K seznámení s ním máme nyní vzácnou příležitost. Jedná se o jeho dopis s vyprávěním, který poslal v roce 1946 své rodině do Texasu, jako podklad pro článek do místních Českých novin, jež odebíral. Kopie dopisu, kterou níže předkládáme bez úprav, se zpět do Kobeřic dostala v 70. letech, při návštěvě krajanů.

V Kobeřicích dne 8. srpna 1946

P. T. VŽDY NÁM MILÝ PŘÁTELÉ!

Ve Vašich Českých novinách a kalendářích jsou často dopisy, kde dopisovatelé popisují svůj neb

své rodiny život. A já, nemaje dnes jiné látky, popíši Vám také něco z mého života, pokud ho mám v paměti a neb mně byl mými rodiči připomenut.

Náš rod Formánků pochází z Jedovnic u Macochy. A odtud jedna jeho větev se dostala do Tvarožné u Brna. Moji rodiče pocházejí z Tvarožné. Můj dědeček Formánek měl u Tvarožné na Kopečku povětrný mlýn a stolařství. Jeho 3 syni se stali také mlynáři a stolaři a jeho dvě dcery si také vzaly mlynáře a stolaře, byla to tedy rodina mlynářů a stolařů. A jeden z jeho 3 synů Alois byl později mým otcem. Maminka byla selská z půlání z Tvarožné. Tehdy se nesměli selské usedlosti dělit, usedlost dostal jeden a ostatní sourozenci po nějakém obytném mohli si hledat štěstí ve světě. Tak se stalo také můj pozdější mamince Terésii Müllerové. Když se bratr Cyril Müller na grunt oženil, tak šla sloužit ku své provdané sestře Vincencii Patákové do Mokré u Tvarožné za mzdu 20 zlatých ročně. Tam se seznámila s nádeníkem Vaňáčkem, který si jí však nemohl vzít proto, že musel na vojnu. Byl to obrovský člověk, proto sloužil u kyrysníků. Znal jsem ho osobně, pracoval jsem s ním v brněnské továrně, avšak poznat jsem se mu nenechal, byl to velký nemluva a na vojně sloužil 6 roků a maminka na něj trpělivě čekala. Když konečně přišel z vojny domů, vletěla mu do cesty jedna domkařova dcera a následek toho byl, že si jí musel vzít a moje maminka, která na něho 6 roků trpělivě čekala, byla tímto činem postavena na vedlejší slepou kolej.

Na západní Moravě okres Moravský Krumlov na státní dráze Brno – Vídeň jest městečko, tehdy uplně německé, Miroslav (Misslitz), na kopci u Miroslavi stal povětrný mlýn. Majitel toho mlýna postavil velkým nákladem u mlýna dům v zemi či lépe řečeno ve skali, dům byl bez střechy, namísto střechy byl trávník. Byli to postavené vedle sebe tři velká klenutí, uprostřed přepažena zdmi tak, že dům měl 6 místností.

Přední obyvací, zadní: komora, dřevník a chlév pro kozu. Dům měl pěkné průčelí a hleděl na městečko. Proto, že majitel dům postavil velkým nákladem a větrná bouře mu mlýn překotila, přišel tento zadlužený mlynář do exekucní dražby, na které přišel o mlýn, dům a jednu míru pole. V této dražbě vše koupil věřitel žid. A teď to začíná jako v románě. Šel Miroslavou krajánek (mlynářský pomocník), takoví, kteří chodivali po vodě neb proti vodě, po větru neb proti větru, a tu výše zmíněný žid dal krajánkovi na kořalku, aby když tak cestuje, nabízel mlynářům ke koupí výše zmíněný mlýn. Tento krajánek na své věčné pouti přišel také do Tvarožné k mému dědečkovi a nabízel mu zmíněný již objekt v Miroslavě. A dědeček byl hned hotov, sebral s sebou syny a šli do Miroslavi, po prohlídce a různých informacích vše od žida koupili. Mlýn postavili a usadili na tom mého otce. Nyní bylo na mém otci rozumně se oženiti, protože s mlýnem převzal nějaký dluh a splátky svým sestřám. A tu ho osud zavedl do Mokré a tam zařukával na srdéčko mé budoucí maminky, která nebyla jen pěkná ženská, ale byla na tu dobu velmi bohatá, měla 700 zlatých a to bylo v roce 1864 velké jmění. Brzy se domluvili a byla z toho brzy svatba, o svatbě bylo tatínkovi 30 a mamince 32 roků. Pohnůtek k tomuto spojení jsem se dotkl výše. A tak začali moji rodiče hospodařiti v Miroslavě. Byly však zde mezi Němci, proto bylo jím zde těžko zdomácněti, bylo jím proto dosti smutno. Proto, aby jím bylo trochu veselší, jsem jích 31/10 1867 navštívil a bylo prý jim hned veselší. Druhý den tj. na Vše svatý mě kmotří zanesli do kostela a tam mě násilně pokřtíli. Kmotří se jmenovali Jakub a Marie Brandl, on byl čechoněmec a ona Němka. V kostele prý jsem proti tomuto násilí protestoval řvaním a tu kmotřenka povídá Ruhe Kinder, jak však já jsem jí mohl rozumět, když na mě volá německy a já jsem byl Čech, proto jsem řval dál.

V té době starší tatínkův bratr Jan byl usazen v Koberčicích, kde obdržel jako stolař postaviti

v koberském kostele kazatelnu (která dodnes stojí). Za tou příčinou požádal mého otce, aby mu s tím pomohl, což se stalo. Tak se stalo, že se tatínek s Koberčicemi seznámil. V roce 1867 přišel ¼ lán číslo 143 exekucní dražbou v majetek Antonína Černého z Holubic (dříve majetek Josefa Oudy). A od tohoto Antonína Černého koupili moji rodiči tento ¼ lán (35 mír) za 1 800 zlatých. V Miroslavě živnost mlynářskou s domem a 1 mírou pole prodaly a po splacení podílů sestřám tatínkovým přišli do Koberčic s 900 zlatými. Na nedostávajících se 900 zlatých prodali část pozemků tehdy již uvolněných tak, že jím za přinesených 900 zl. zůstal dům a 17 ½ míry pozemků. Do Koberčic se rodiče stěhovali v říjnu 1868. Tatínek jěl o několik dní dříve. Maminku, mne, kozu a nějaký mrtvý inventář dovezl z Miroslavi do Koberčic mamčin bratr Cyril. Když jsme dojeli blíže Koberčic k dvorku zvaném Hejdy, jest odtud viděti Koberčice jak na dlani, tu strýc Cyril mamince povídá, toto nemůžu pochopit, jak se mohou lidé v takových hrbech usazovat. Ovšem touto poznámkou mamičiny nádeje v tento nový domov klesly na bod mrazu. A když jsme přijeli do dědiny, žádná slávobrána a žádné bandérium s hudbou nás nevívalo, a tak jsme se museli zeptat, kde ta naše residence je a tiše u ní přistát. Když dřívější majitel viděl, že tento majetek pro dluhy pozbude, nechal dům i pole zpustnout, stromy v zahradě vykácel, mlat (dřevěný) rozebral, spálil a prodal a když přšelo, tak děravou doškovou střechou všude teklo, jenom prý pod stolem bylo kousek suchého místa, takže začátek mých rodičů byl zde více než kritický. Kozu, jediný živý inventář dovezený z Miroslavi, nám z chléva rasi z Lovčiček ukradli. Ten den byl sněhový prach, můj otec se sousedem Hradilem šli po stopě, až došli do Lovčiček k domku rasa Růžičky, vejda do domku ras ležel na peci a koza se již vařila v hrnci. Udali to soudu, ale vyřízení se nedočkali, tak to tenkrát chodilo.

Po čase, aby zase mně nebylo smutno, jsem dostál bratříčka Cyrila, kterého však svět netěšil a raději asi za dva měsíce zemřel. A tu si moji rodiče řekli: všechny věci do třetice, a tak přišel bratr Rudolf v roce 1870, který dosud žije. V bratru se probudila stará mlynářská krev. Koupil nad dědinou povětrný mlýn od Matěje Kučery a postavil u něho domek, pak to prodal a postavil zděný mlýn pod chaloupkou v Zelnicách na nasávaný plyn (dřevoplyn). Nyní dobře na mlýně prosperuje jeho syn Míroš a Rudolf si postavil domek v Kedletech, kde se ženou jest na výměnku.

**pravděpodobná podoba
„povětrného“ mlýna**

**výstavba mlýna
v ulici U mlýna**

**motorový mlýn
v ulici U mlýna, rok 2012**

V roku 1885 jsem šel do vlněných továren do Brna, kde jsem s přestávkami pobyl 11 roků, zrovna jako moje Julka do Vatařny. 5 roků jsem chodil do Brna pěšourem. 13. listopadu 1893 jsme s Julkou udělali smlouvu, že káru životem potáhneme společně. Přikoupili jsme 14 mír dobrých pozemků, postavili mlat, chlévy, opravili předeck a koupily nějaké stroje, celkem se nám dařilo dobře dokud nás nenašly ty potvory nemoce a to ošklivé stáří. S nemocí nejní dobře se mazlit. Já jsem vždy mé nemoci říkal: Ty potvoro, musíš uhnout, ne já, a tím jsem způsobil, že ta potvora smrt jenom pořád obchází a nemůže mně nějak na kůži.

A když jsem jíž v těch starých vzpomínkách, tu se mě vynořila také vzpomínka, Anno, na Tvého zemřelého Frantika, jak se také v něm jednou probudil C a K Rakušák. Znal jsem ho vždy jako 100 % sociálního demokrata čili jak se tehdy říkalo socialistu. Když jsem byl u odvodu a byl jsem odveden, tu tenkrát bylo zvykem, že si odvedenci kupovali vojenské čapky a s těma přijeli domů. Také všichni co byli se mnou odvedení si tyto čapky koupily. Jediný já jsem odepřel tuto čest si ji koupit, byl jsem také nasáklý antimitilariismem a jeho veličenstvo císař mi nijak

neimponovalo. A tu se stalo: Tvůj Frantik byl náhodou také ve Slavkově, k mému překvapení mě nutil, abych si čapku koupil a když jsem odepřel a vyslovil podiv nad tím, nedbal toho, šel ke krámu, čapku koupil a mně ji vnutil. Já nechtěje, aby za mě 1,20 zl. platil jsem mu je vrátil. Ale nikdy jsem nemohl pochopit, jaký

zvrát se to tenkrát s ním stal.

Pravda, napsal jsem to trochu suchopárně, musíte laskavě prominout, nejsem spisovatel. Zato Vás všechny moc a moc pozdravujeme, a za všechno však víte za co Vám upřímně DĚKUJEME!

Karel Formánek

Kobeřáci v USA, švagr a švagrová Karla Formánka. Zprava: rodina Františka Oslíka (1863-1933 z Kobeřic čp.7) a Anny Oslíkové, roz. Bartoškové (1870-1947 z Kobeřic čp.56) s dětmi. Nejstarší Milka a Albín (dále zprava) narození také v Kobeřicích. Ostatní děti se narodily v Texasu. Foceno na farmě Oslick u řeky San Gabriel, Taylor, Texas. Jejich potomci se ke Kobeřicím hlásí do dnešních dnů.

Jaro v základní a mateřské škole ve znamení akcí a zážitků

Druhé pololetí školního roku uteklo jako voda a na naší škole se toho během jara odehrálo opravdu hodně. Rádi bychom se ohlédlí za tím, co jsme společně prožili, a zároveň vás informovali o tom, co nás ještě čeká do konce školního roku.

Březen jsme zahájili kulturně – v sobotu 22. března děti z mateřské a základní školy přijímaly odpoledne místním seniorům svým vystoupením na akci Setkání seniorů.

V pondělí 25. března jsme otevřeli dveře veřejnosti v rámci dne otevřených dveří. Návštěvníci se mohli dozvědět více o škole, nahlédnout do výuky 1. třídy a získat informace k zápisům.

Na konci měsíce, v pondělí 31. března, jsme s dětmi z 1. až 3. ročníku navštívili loutkové divadlo v Heršpicích, kde jsme zhlédli pohádku O létajícím praseti.

Duben byl plný pestrých aktivit.

Ve čtvrtek 3. dubna odpoledne proběhlo ve škole velikonoční dílničky. Do vyrábění jarních dekorací se zapojily nejen děti, ale i jejich rodiče. Společně si užili příjemné tvořivé odpoledne, které doplnily pohybové aktivity v tělocvičně.

V úterý 8. dubna nás navštívil vzdělávací program Tonda Obal na cestách, který dětem poutavě přiblížil problematiku třídění odpadu a recyklace.

Ve škole také proběhl preventivní program Jsme tým, zaměřený na zlepšení spolupráce a vztahů mezi spolužáky.

V úterý 15. dubna jsme přivítali budoucí prvňáčky při zápisu do 1. třídy, kde na děti čekaly zábavné úkoly, kterými je provázely usměvavé včelky.

K oslavě Dne Země jsme uspořádali projektový den – žáci si připravili prezentace na témata spojená s přírodou a ochranou životního prostředí.

V pátek 25. dubna se žáci dozvěděli něco nového o moderních technologiích – pan Haliček, tatínek jedné z našich žákyň, pro ně uspořádal přednášku

o 3D tisku.

V dubnu také proběhlo školní kolo fotbalového turnaje McDonald's Cup, kterého se zúčastnilo sedm žáků naší školy. Všichni bojovali s velkým nasazením a zaslouží si pochvalu.

Starší žáci se zapojili do projektu Spring into

English, kde si procvičili angličtinu hrou formou skrze různé jarní a velikonoční aktivity.

Nezapomínáme ani na péči o vztahy mezi dětmi – školní psychologka pravidelně pracuje s třídami na zlepšení klimatu a vzájemného porozumění.

V květnu jsme měli důvod k oslavám.

Žáci 5. ročníku se zapojili do soutěže Finanční gramotnost a obsadili krásné 3. místo v krajském kole.

Ve středu 15. května se uskutečnila slavnost ke Dni matek, kde děti z mateřské i základní školy potěšily maminky i další příbuzné svými vystoupeními.

Následující den, ve čtvrtek 16. května, proběhl výchovný koncert ve spolupráci se ZUŠ Slavkov u Brna, který vedla paní učitelka Šujanová.

Školní rok se pomalu blíží ke svému závěru, ale ještě nás čeká několik zajímavých akcí. V pátek 30. května se žáci základní školy vydají na dopravní hřiště, kde oslaví Den dětí zábavnou a poučnou formou. V červnu se chystáme na závěrečný výlet do Bukovanského mlýna, který si děti samy vybraly hlasováním z několika možností. Na středu 18. června plánujeme účast na sportovní akci T-Mobile Olympijský běh. Na konci školního roku se zapojíme do sjezdu rodáků obce – chystáme vystoupení žáků i prohlídku prostor školy pro veřejnost.

Školní rok zakončíme slavnostním rozloučením s páťáky v den rozdávání vysvědčení.

Lenka Blahová

Mateřská škola

Měsíc březen byl pro nás v mateřské škole měsícem, kdy se loučíme s vládou zimy a vítáme probouzející se jaro. S dětmi jsme si tedy vyrobili malé Morenky a vydali se na obchůzku vesnicí. Při procházkách jsme pozorovali první jarní paprsky a květiny. Navštívil nás také pan včelař z Němčan, který děti seznámil s životem včel a jejich důležitostí pro planetu Zemi. Zajímavým programem pro děti se stal i polytechnický workshop Kladívko a hřebíček. Měsíc duben se nesl v duchu aprílového počasí a příprav na velikonoční svátky. V MŠ jsme se také setkali s rodiči a dětmi na tvořivém velikonočním odpoledni. Nechyběla i tradiční pomlázka, které se chopili chlapci a vymrskali děvčata. Po Velikonocích nastaly oslavy Dne Země spojené s ochranou životního prostředí. V MŠ jsme uspořádali také tradiční čarodějnický rej s bohatým programem na školním dvorku. Květnový měsíc se nese v duchu oslav lásky. Ku příležitosti Dne matek a dne rodin vystoupily děti z MŠ i ZŠ s rozmanitým programem pro své nejbližší. Proběhlo také fotografování tříd a zápis do mateřské

školy. V blízké době nás čeká velmi pěkný odpolední program pro rodiče s dětmi s názvem Logohrátky, kde si děti hravou formou procvičí artikulaci, motoriku mluvidel a komunikaci za spolupráce se svými rodiči. Koncem května proběhne týden dětských radostí na oslavu Dne dětí zakončený kanisterapií.

Školní rok se nám pomalu chýlí ke konci. Co nás tedy ještě čeká? 4. června se naši nejmenší i předškoláci vypraví na výlet do Živé vody v Modré, 13. června se společně rozloučíme s předškoláky a oslavíme blížící se konec školního roku. Za zmínku stojí také vystoupení dětí na sjezdu rodáků předposlední červnovou nedělí na návsi v lidovém duchu. Všechny děti z mateřské školy i paní učitelky přejí pestré a slunečné dny.

Veronika Elznerová

Mladí hasiči

První jarní závod se konal 12.4.2025 v Olšanech a hned z toho byla 3x bedna (příprava 2.místo, mladší 1. a 10. místo, starší 1. místo). Jednalo se o závod hasičské všestrannosti a brannosti, nechyběla zde střelba, potažmo hod na cíl pro přípravku; orientace v přírodě, to obnáší rozeznat turistické a topografické značky, poznat vybrané stopy, stromy a rostliny; dalším stanovištěm je uzlování; potom brannost, kde příprava skáče přes vodní příkop a ostatní kategorie překonávají vodorovné lano; hasičskou disciplínou je požární ochrana, kde děti musí rozeznat rizika požáru v domácnosti podle obrázku, musí znát, jak se chovat při mimořádných událostech a znát trojúhelník hoření, aby věděli, co vše je potřeba k hoření (kyslík, hořlavý materiál a zápalná teplota) a nepostradatelné jsou zde grafické značky technických prostředků; dále nechybí ani základy první pomoci; a všeobecným stanovištěm je ochrana obyvatelstva, kde je nutné znát pravidlo záchranné uličky, čísla tísňových linek a obsah evakuačního zavazadla. Je to náročné si vše zapamatovat, ale jde vidět, že trénink dělá mistra!

Než se mladí hasiči pořádně rozběhali, hned tu byly závody na dráze. První byl v Ivanovicích na Hané 26.4.2025, soutěžilo se tu v požárním útoku a štafetě 4x60 metrů. Královská disciplína požární útok a hned další medaile 2x 1. místo, 1x 2. místo, 1x 3. místo a k tomu 1x 7. místo. Překážky na štafetě 4x60m se podařilo

zdat 3x na 3. místě a 1x na 16. místě. Radost zde byla na místě.

Závody v Kroužku 3.5.2025 patří k tradiční zastávce už víc než 30 let. Pro nás, co to pamatujeme je to taková nostalgie. Věřím tedy, že i dnešní mladí hasiči si odnesou pěkné vzpomínky do budoucnosti. Bohužel se tu dařilo jen družstvu starších. Holky získaly 1. místo v požárním útoku i v útoku CTIF, mladší se blýskli alespoň na útoku CTIF, kde to bylo 2. místo, požární útok se tolik nevydařil, pro přípravku zde zbyla jen bramborová medaile v požárním útoku.

Další zastávkou byly závody 10.5.2025 v Pustiměři. Letos poprvé se mladí hasiči setkali se štafetou dvojic, každá naše kategorie si pro sebe urvala nějakou tu medaili. Nechyběl požární útok, kde to starším cinklo zlatem. Před námi je ještě mnoho tréninků a na ně navazující závody, držte nám prosím pěsti, ať to zase dotáhneme i na vyšší kola!

Lenka Hanačíková

Informace ze sboru

Před začátkem jarní a letní části sezóny mladých hasičů bylo třeba provést úpravy na hřišti. Rozvázela se hlína, rovnala se, podsévala se nová tráva. Hřiště všechny účastníky dvoudenní brigády přivítalo svým klasickým větrným počasím. Mladí hasiči natírali překážky. Práce je prostě pořád dost a rukou málo.

Svátkem hasičů je 4.květen a vždy blíže k tomuto datu pořádá SDH Hostěradky-Rešov mši svatou za žijící a zemřelé hasiče v kostele sv. Mikuláše v Šaraticích. Jsou zde zvané okolní sbory, rádi se účastníme i my.

8.května jsme byli již tradičně požádáni o zajištění občerstvení při pietní akci U Zlatého jelena k připomínce 80. výročí osvobození naší vlasti. Akce obnáší nákupy, posečení trávy samotného místa akce, návoz veškerého mobiliáře. Co

vypadá jako jednoduché, obnáší spoustu práce okolo.

Jak všichni víte, blíží se nám Sjezd rodáků a i my bychom Vám rádi předvedli, co můžeme a tak vyháníme pavouky, chystáme prezentace, leštíme poháry, tak se přijďte mrknout!

Lenka Hanačíková

JSDH – cvičení

Dne 7.5.2025 proběhlo cvičení složek IZS na Vyškovsku.

Námětem cvičení, které se odehrálo nedaleko Slavkova u Brna, byla nehoda autobusu a osobního vozidla. K události vyjely 4 jednotky dobrovolných hasičů a jednotky HZS ze 4 stanic. Celkem se do cvičení zapojilo téměř 40 hasičů, 25 zdravotníků a kolem 20ti policistů.

Hasiči se museli vypořádat s náročnou situací – při střetu s osobním automobilem se linkový autobus převážející 24 osob převrátil na bok a v něm zůstali cestující, které bylo třeba vyprostit. V osobním autě cestovali 3 lidé a 2 zůstali zaklínění. Jednotky se po příjezdu musely zorientovat v nepřehledné situaci. Velitel zásahu určil priority činností a ve spolupráci se záchrannou službou hasiči zahájili vyprošťování, třídění a transport zraněných osob.

V tom přijela na místo i naše jednotka, za úkol jsme dostali ohraničit prostor pro třídění pacientů. Po splnění úkolu náš velitel nahlásil jeho splnění. Hned jsme dostali další úkol, donést nosítka a transportovat vyproštěnou těhotnou ženu k prvnímu ošetření na místě. Pokračovali další drobnosti.

Cvičení prověřilo spolupráci a komunikaci složek IZS u nehody s velkým počtem zraněných osob. Cvičení bylo opravdu silným zážitkem s kladně negativním podtextem. Kladné bylo to, že se jednalo o cvičení a negativní, že se to opravdu může stát realitou. Proto buďte na sebe všichni opatrní!

Lenka Hanačíková

JSDH – oprava cisterny

Od 23.11.2024 jsme začali práce na výměně spojkové lamely na naší cisterně. Spojková lamela si o svou výměnu říkala už delší dobu. V životě by mě nenapadlo, že to budeme dělat sami, ale bohužel nám nic jiného nezbylo, protože v každém osloveném servisu nás odmítli. Jediné, čeho jsem dosáhl, byla spolupráce s panem Křížem z Telnice, který se věnuje renovaci autobusů RTO, což je naše cisterna. Jak už jsem výše uvedl, práce začaly v listopadu v areálu JZD, to znamenalo žádné teplo, co jsme museli vydržet. Práce probíhaly podle času zúčastněných a proto se práce vlekla. Výměna spojkové lamely spočívá v oddělení motoru od převodovky, což si u tohoto vozidla žádá opatrnost a bezpečnost, jedná se o tunové záležitosti a zpětná montáž musí klapnout na milimetry. Nicméně práce se povedla a 18.4.2025 jsme mohli konečně říct po zkušební jízdě „máme hotovo!“ Na opravě se podíleli: Lukáš Hrabovský, Rudolf Daniel ml., Petr Liškař, Ján Lubják, Aleš Krahula, Libor Bartalos a Roman Brejška. Děkuji těmhle borcům za vynikající spolupráci. Doufám, že tahle oprava bude na delší dobu poslední.

Lukáš Hrabovský, strojník SDH

Blíží se pro děti snad nejkrásnější období roku – letní prázdniny. Ještě než však začnou, vrcholí nám fotbalové soutěže.

Dnes bych se rád zaměřil na nejstarší mládežnickou kategorii – dorost. Právě v této kategorii jsme v uplynulém roce zaznamenali nejvíce změn, posunů a především stabilizace.

Jak jsem již psal v září na začátku sezóny, tým dorostu hraje pod názvem Šaratice-Kobeřice. Do trenérského kormidla nově usedl Marek Pokorný. Kdo sleduje dění kolem fotbalu v „Kobe“, jistě ví, že Marek je bývalým hráčem a dlouholetým členem kobeřického A-týmu. Jde o člověka s bohatými fotbalovými zkušenostmi, který klukům předává nejen dovednosti, ale i správný přístup.

Pod jeho vedením dorost udělal velký krok vpřed. Ačkoli jsme jedním z nejmladších týmů v soutěži, s postupem času bylo stále více vidět, jak kvalitní práci hráči i trenér odvádějí. V zimní přípravě jsme díky spolupráci s klubem z Otnic mohli trénovat na umělé trávě, což nám umožnilo se systematicky a kvalitně připravovat po celou zimu. Za tuto možnost patří Otnicům obrovské poděkování.

Výsledkem byly nejen lepší výkony, ale i zřetelný posun ve výsledcích. Nejlépe to ilustruje statistika obdržených branek – zatímco na podzim jsme inkasovali v průměru 3,35 gólu na zápas,

na jaře to byl už jen 1 gól na utkání. To je opravdu krásný progres a důkaz rostoucí stability celého týmu.

Za zmínku stojí také skutečnost, že do týmu pravidelně nastupují i hráči ze starších žáků. A nejen že „nejsou jen do počtu“, ale stávají se plnohodnotnou součástí dorosteneckého kádrů.

Další velkou radostí je, že někteří dorostenci už nyní nastupují i za seniorský tým. A právě to je naším hlavním cílem – provést děti od mini přípravy až k dospělému fotbalu. Je to krásný moment, když si vzpomeneme na kluka, kterého rodiče přivedli na trénink v šesti letech, a o deset let později ho vidíme stát sebevědomě na hřišti mezi dospělými. A co víc – vůbec se tam neztratí.

Věříme, že v této cestě budeme pokračovat i nadále a společně překonáme všechny překážky, které nás ještě čekají.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem trenérům, funkcionářům a dalším lidem, kteří se s obrovským nasazením starají o děti od nejmenších až po seniory. Děkujeme – sportu zdar a fotbalu zvlášť!

Pavel Hloužek

Slet čarodějnic

Koberský slet čarodějnic Magická filipojakubská noc připadá každoročně na 30. dubna a její kořeny sahají až ke keltskému svátku Beltain. Zapalování ohňů na konci dubna se u nás rozšířilo až v 19. století. Lidé tehdy věřili, že v tuto noc mají zlé čarodějnice větší moc a při společném tanci čarují a škodí všem bytostem. A proto je potřeba se jich zbavit a upálit na hranici. V dnešní době je pálení čarodějnic spojené především se společenskou zábavou. I letos se konal koberský slet čarodějnic na hřišti u lesa.

Po již tradičním čarodějnickém tanečku, následovalo zapálení čarodějnice a opékání špekáčků. Po setmění byla přichystána strašidelná stezka lesem, našťástí se nikdo neztratil a děti za její zdolání dostaly odměnu. Velké díky patří koberským Sokolům a panu Hrbkovi, kteří připravili zázemí a otevřeli okénko s občerstvením. Také děkujeme dětem i dospělým, kteří přišli v čarodějnických kostýmech a pomohli nám tak dotvořit čarodějnickou atmosféru.

Hana Křížová

Májový průjezd dědinó

V sobotu 10.5.2025 se uskutečnil mnou pořádaný 4. ročník „Májového průjezdu dědinó.“ Průjezdu se účastnilo 30 strojů. Opět nás poctil svou návštěvou letitý mistr odborného výcviku na ISS Slavkov p. Trbola, který přijel s partou

nadšenců z Uhřic. Chci poděkovat všem účastněným, divákům, kteří nás po celou cestu zdravili a svému realizačnímu týmu za pomoc při zabezpečení akce a příští rok se budu opět těšit na hojnou účast.

Lukáš Hrabovský

Slavnostní otevření nové sokolovny

26. Pouť ke kapličce Panny Marie Lurdské v Kobeřicích u Brna konaná 18. 5. 2025

Akce, na které se můžete těšit:

20. – 22.6. 2025 VI. Sjezd rodáků

22. – 24. 8. 2025 Krojované hody

Více informací k připravovaným kulturním akcím se vždy dozvíte na webu obce, veřejné vývěsce nebo na facebooku.

Texty jsou redakčně upravovány.

Vydává obec Kobeřice u Brna, Dolní 54, 684 01, e-mail: koberske.rozhledy@seznam.cz

Redakce: Zuzana Červinková

Autoři fotografií: archivní foto Petr Baják, archivní foto OÚ, Petr Pospíšil, Petr Havránek, ZŠ a MŠ,

SDH Kobeřice u Brna, Lukáš Hrabovský

Uzávěrka příštího čísla: 14. září 2025

MKČR E13059

